

قرآن بر همکاری و حرکت جمعی تاکید دارد/ موفقیت در تعاون و همدلی است

با اشاره به اینکه قرآن 15 قرن پیش به مسلمانان گفته من شما ما بشود گفت: ژاپن در سده بیستم اعلام می کند

رئیس مؤسسه "معارف وحی و خرد" با اشاره به اینکه قرآن 15 قرن پیش به مسلمانان گفته من شما ما بشود گفت: ژاپن در سده بیستم اعلام می کند این شعار را عملی کرد و ژاپن امروزی شد. حجت الاسلام علی نصیری در مورد جایگاه تعاون و همکاری در آموزه های دینی به خبرنگار مهر گفت: می دانیم که سوره مبارکه فاتحه ام الكتاب و عصاره قرآن است یعنی همه قرآن در این سوره خلاصه شده است. شما وقتی از حمد و ستایش خدا خارج می شوید الحمدلله رب العالمین ناگهان حالت گفتگو با خداوند از حالت متکلم وحده به متکلم مع الغیر تغییر پیدا می کند. با اینکه نمازگزار یک نفر است به جای اینکه بگوید ایاک اعبدو و ایاک استعین می گوید ایاک نعبدوا و ایاک نستعین، ما به جای من، ما تنها تو را می پرستیم و تنها از تو کمک می خواهیم.

وی افزود: به جای اینکه بگوید اهدی می گوید اهدنا به جای اینکه بگوید مرا هدایت کن می گوید ما را هدایت کن، چرا این سوره که روح قرآن در آن دمیده شده اینطور با این ظرافت به فکر و جان یک مسلمان است و به او آموزش داده می شود که نباید حرکت فردی داشته باشد و فقط خودش را ببیند. درجای دیگری قرآن فرمود قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ إِنْ قَرَأْتُمْ تَقْرَأُوا لِلَّهِ مَثْنَى وَفِرَاقًا اینکه برای خدا اول فرمود دوتایی و بعد اگر نشد تنهایی قیام کنید.

رئیس مؤسسه "معارف وحی و خرد ادامه داد: اول حرکت جمعی و گروهی و همدلی و همراهی و روح حرکت جمعی و هم صدایی و همگرایی و پرهیز از پراکندگی را در تمام آیات و روایات ما جاری ساری است. در قنوت نماز وتر که خلاصه نماز شب است وقتی که مؤمن در دل شب به سمت و سوی خدا می رود با خدا مناجات می کند اول به او می گویند 40 مؤمن را دعا کن بعد برای خودت. این مسئله نشان می دهد که اسلام چقدر به این روح تعاون و همدلی توجه کرده که جامعه را یک روح در یک جان می بیند.

این محقق و پژوهشگر علوم اسلامی تصریح کرد: به این مسئله توجه کنیم که من یک مسلمان را قرآن ما می کند. از سوی دیگر ببینیم در جامعه معاصر ما چه می گذرد در یکی از مصاحبه های رئیس شرکت ناسیونال ژاپن از او سؤال شده بود چرا ژاپن با وجود شکست در جنگ جهانی دوم و انداخته شدن دو بمب اتمی در این کشور یک قطب صنعتی شده است پاسخ آن رئیس مفصل بود اما بر این مسئله تأکید کرد که وقتی ما ژاپنی ها فهمیدیم که زمین زیرپایمان متزلزل است و آسمان هم طوفانی است و نامهربان و ما با آن جزایر پراکنده معدن و ثروت زمینی هم نداریم به یک قاعده و شعار باور کردیم اینکه من باید ما بشود از روزی که یک ژاپنی من اش شد ما به این رشد و تعالی رسیدیم.

این کارشناس فقه و علوم قرآنی ادامه داد: این مسئله ای است که قرآن 15 قرن پیش به مسلمانان گفته است. می خواهد من شما ما بشود. ژاپن در سده بیستم اعلام می کند این شعار را عملی کرد و ژاپن شد. در برنامه ای از ژاپنی ها سؤال شد که اگر کالای خارجی ارزانتر از ژاپنی به شما عرضه شود شما کدام کالا را می خرید 86 درصد شان گفتند کالای ژاپنی می خریم. می بینید که نگاهشان یک نگاه به مجموعه کل است. بنابراین نگاه به تعاون را نباید صرفاً یک همکاری جمعی یا چند نفره در یک پروژه ساخت خانه یا راه اندازی صنعتی محدود کنیم. تعاون یک مفهوم بسیار کلان جامعه شمول و بلکه جهان شمول است. مخصوصاً در جامعه دینی جامعه شمولی آن فوق العاده است. یعنی بیاییم دانه های تسبیح پراکنده را کنار هم قرار دهیم.

نصیری تصریح کرد: یک ماشینی را در نظر بگیرید بیش از نزدیک به 30 هزار قطعه دارد این قطعات اگر پراکنده و جدا باشند هیچ کارایی ندارند ولی وقتی کنار هم قرار می گیرند آن حرکت جمعی اتفاق می افتد و ماشین قادر است با سرعت 200,300 کیلومتر در ساعت حرکت کند.

رئیس مؤسسه "معارف وحی و خرد" عنوان کرد: جامعه ای که ورزش بیاید فرهنگ را پوشش دهد فرهنگ در خدمت سیاست و سیاست در خدمت اخلاق باشد حوزه با دانشگاه و دانشگاه با حوزه همکاری کند همه این اعضا با همدیگر همدلی و همراهی داشته باشند مانند همان ماشینی است که قطعاتش همدیگر را در جهت حرکت کردن حمایت می کنند. همینطور جامعه را به مانند یک کشتی باید فرض کنیم که اگر توسط هر کسی که سوراخ بشود صدمه به دیگران می زند. کسی نمی تواند بگوید من تنها خودم هستم کسی نمی تواند سکان کشتی را به دست بگیرد و بر خلاف مسیر حرکت دیگران حرکت کند. بخشی از صدماتی که در جامعه شاهدش هستیم این است که روح جمعی در جامعه ما بالا نیست.

نصیری اظهارداشت: آن نگاه کلان و کلی جامعه شمول یعنی آن من ما، ما نشده وقتی راننده ای با هر سرعتی که دلش خواست

حرکت کند و یا با ماشین آلوده و دود زا بیرون بیاید یا در ماشین موسیقی را زیاد کند یا در طبیعت آشغال بریزد یک مسائل ساده ای است ولی اینها همان اندازه که یک حرکت فردی است به جامعه صدمات فراوانی می زند. از اینجا می توان مثال های زیادی زد. مخصوصاً کسانی که تأثیر بیشتری در جامعه دارد چه نخبگان و چه مدیران باید بیشتر به این مسئله توجه کنند. باید در مدارس ابتدایی یعنی از بچه هایمان شروع کنیم و آن نگاه جمعی و جمع نگرانه و جامعه شمول را به آنان یاد بدهیم. وقتی بزرگ شدند و مسئولیت گرفتند کارهای بزرگ به دستشان دادیم هرگز خودشان ، اطرافیانسان، اقوام و فامیل و تبار و باند و جناح را نبینند جامعه و حرکت جمعی را ببینند.